

Studentský list

Milí "malí a mladí čtenáři,

chtěla bych Vás přivítat ve Studentském listu číslo dvě. Anebo víte co? Říkejme tomuto prostoru majetnický: naše stránka. Možná Vás také něco hryže, nebo naopak těší a rádi byste ten svůj názor či zážitek vyventilovali. Zde máte příležitost! Celých 20,6 krát 29,3 cm patří nám školou povinným - opomineme-li místo pro reklamy, ale i ty mohou z našeho listu zmizet. Záleží jen na tom, nakolik si těch 603,58 centimetrů čtverečních dovedeme zaplnit (zatím je to necelá polovina stránky). To však přenechám Vaší fantazii. Zkusím Vám stručně říci, kdo jsem, co jsem a kým určitě nebudu. Je mi devatenáct let, letos finišuji na pražském gymnáziu a 100% ze mě nebude: boháč, neb kultura je mojí vášní, farmář, neb po pohodlí stále lačním, kuchař, neb postavu mám kyprou, lékař, neb krev mou noční můrou. Těším se na Vaše příspěvky a nápady.

Barbora Machková (Bari Mach.)

Pište na: B_machkova@post.cz

PS: První téma: Apríl školáků a studentů Prahy 14 aneb vynalézavost se nevytratila. Prosím stručně a nejlépe s vlastní fotkou či ilustrací. PSPS: Hledám pro krátké rozhovory ty, kteří mají zajímavé hobby - od nejrůznějších hudebních škol po sportovní a jiné originální aktivity.

Vy mně zkazíte veškerou radost, mně už vůbec nic nezbyvá, tak to se stává každodenní součástí naší domácnosti. Přes panelákovou stěnu mého pokoje, tenkou jako papír, poslouchám křik naší sousedky o tom, že její dvě děti jsou nenasytné a na ni vůbec nic nezbyvá. Že musí chodit s roztrhanou kabelkou a nemůže si koupit novou, protože prý nemají moc peněz. Přitom rezervy ve spořitelnách, bankách a ve spodním šuplíku skříňky, jak mi jednou prozradila má kamarádka - její dcera - by vystačily na tisíce nových kabelek a návštěv kadeřnictví. Ale to už by nemohla být za chudinku.

Snad od doby jejich prvního dětského pádu, nebo snad ještě od dřív, jí přibylo mnoho starostí. Ne s tím, jestli se jim něco nestalo, ale jestli něco nezničily. Nejdříve to byla dětská postýlka, pak židle, snad koloběžka a tříkolka. Naposledy lyže: Malý synek se s otcem vrátil z výletu do hor se zlomenými lyžemi. Byl bledý a nenápadně si cestou do schodů přidržoval ruku. Chudák sousedka málem dostala infarkt! Kde vezme na nové lyže? Po pár minutách lamentování uprostřed panelákové chodby se podívala na zelenajícího synka, pak asi naposledy na lyže a celá rodina odjela na pohotovost.

Snad se jen děsím dne, kdy přijde za dcerou do nemocnice s tím, že jí zničila nárazník a lak na autě, nebo za synem na hřbitov s tím, proč sakra nevypnul v kuchyni plyn.

Petra Balvínová

Poznámka: Jsem velmi rád, že se Studentského listu ujala Barbora, která má k mentalitě a problémům mladé generace rozhodně blíže než já coby padesátiletý "starý pardál". Nicméně i nadále platí, že své příspěvky můžete rovněž posílat přímo do redakce (e-mail: listyprahy14@p14.mepnet.cz), odkud je Barboře jako patronce této rubriky přeošleme.

jš